

noritetens Anskuelse var ikke udtrykt i noget eget Forslag. Den, som altsaa vilde ønske, at et Forslag, som det nærværende kom under Overveielse, havde saagodt som intet Andet at gjøre, end at stemme for Commiteens Majoritetens Forslag. Derfor er det ingenlunde sagt, at det ærede Udvalg er berettiget til ubetinget at hense den Majoritet, som stemte for dets Fleertals Forslag, til dets eget Anskuelse; Mange have kunnet stemme for dets Forslag, som billigede den Hovedtanke, der ligger til Grund for dette Endringsforslag. Jeg maa saaledes for mit Vedkommende understøtte dette Forslag, som det, som det forekommer mig, i alle Henseender i og for sig rigtigste, og som tillige med Hensyn til Rigsdagens fremtidige Indflydelse paa Sagen er ligesaavel berettiget som det af Fleerheden i Udvalget stillede.

Ordføreren: Jeg vil tillade mig at takke den høitærede Finanzminister, fordi det forekommer mig, at han har fremhævet et Punkt, som jeg havde forglemmt at omtale under mit foregaaende Foredrag og som netop taler for den Anskuelse, som Udvalgets Fleerhed seger at gjøre gjældende, nemlig at man ikke skal gaae ind paa dette Endringsforslag; thi han har meget skarpt gjort opmærksom paa, at naar Indførselsconsumtionen skulde vedblive i Kjøbenhavn længere end til 1ste April 1852, saa vilde dertil høre en ny Lovgivningsact og denne Lovgivningsact kan, saaledes som jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa, finde Sted, hvad enten Udvalgets Forslag eller det af Forslagsstillerne nu stillede Forslag bliver vedtaget. Forsamlingen vil, naar det Endringsforslag, som nu er filltet, gaaer igjennem, dog føle sig ligesaavel bundne derved som ved Udvalgets; thi jeg troer vistnok, at det maa indrømmes, at naar man siger, at Indførselsconsumtionen skal vedblive til 1ste April 1852, og der ikke er sagt videre — saa vil den almindelige Opfattelse være saaledes, at Consumtionen skal ophøre. Skulde Forsamlingen ville gaae tilbage fra en saadan Udtalelse, og skulde føle sig bunden ved, hvad den tidligere havde besluttet, vil dette Baand være lige stærkt i det ene som i det andet Tilfælde. Det Hele, som man vil opnaae er, at naar Consumtionen ikke skal vedblive, vil man være

nødsaget til at lade en ny Lovgivningsact finde Sted, for at faae Forholdet endelig ordnet paa den Maade, som ansees hensigtsmæssig.

Mørgaard: Jeg skal kun tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af det foreliggende Forslag. Jeg kan ingenlunde være enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de District (Rothe) deri, at det betyder Et og det Samme, og at Resultatet bliver Et og det Samme, enten man antager eller forkaster det sidste Punktum af § 3, hvilket gaaer ud paa at paapege en bestemt Tid for Consumtionens Ophævelse i Kjøbenhavn. Deri kan jeg ingenlunde være enig, thi, som Sagen stiller sig for mig, kan Rigsdagen, ved at forfaste den sidste Deel af § 3, have det forbeholdt til næste Rigsdag, at handle efter Omstændighederne, saaledes som den maatte finde det rigtigst; det er af denne Grund, at jeg har tiltraadt dette Forslag, idet jeg antog, at man ikke skulde forhaste sig altfor meget med at tilspærre Veien for en saa stor Statsindtægt, som Indførsels-Consumtionen i Kjøbenhavn dog virkelig er. Og desuden har Kjøbenhavn, efter min Anskuelse, en ganske anden Egenskab og Betskaffenhed, end de øvrige Byer; den er Hovedsædet for Administrationen, i denne bliver den største Deel af vore Statsindtægter fortæret; den har saaledes mangfoldige Fordele fremfor de øvrige Kjøbstæder. Derfor har jeg anseet det rigtigst at forkaste Paragraphens sidste Passus, og blive staaende ved den Bestemmelse, som udtales i Slutningen af Paragraphens første Passus, nemlig, „at der indtil 1ste April 1852 vedbliver at erlægges Indførsels-Consumtion i Kjøbenhavn, efter den nærværende Lov vedførte, Tarif. Til den Tid mener jeg altsaa, at Rigsdagen kan see Tiden an, hvorvidt den da troer at kunne give Slip paa en saa betydelig Statsindtægt. Forøvrigt har jeg langtfra ikke noget imod, at Consumtionen hæves for Kjøbenhavns Vedkommende, og jeg vilde endog saa ønske, at Forholdene saa hastig som muligt ville tillade det.

Scherning: Den ærede Rigsdag, synes mig, vil af Forslaget see, at Spørgsmaalet nu egentlig er bleven meget simpelt; det er nemlig: Skulde vi betragte den kjøbenhavnske Consumtion som en Malkeko, eller